

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
АСПАРКАМ
(ASPARCAM)

Загальна характеристика:

хімічна назва: магнієва сіль D,L-аспарагінової кислоти, калієва сіль D,L-аспарагінової кислоти;

основні фізико-хімічні властивості: таблетки білого кольору, з гладкою поверхнею, плоскоциліндричні, з рискою, зі специфічним запахом; на поверхні таблеток допускається мармуровість;

склад: 1 таблетка містить магнію аспарагіату 0,175 г, калію аспарагіату 0,175 г;

допоміжні речовини: крохмаль кукурудзяний або крохмаль картопляний, тальк, кальцію стеарат, твін-80.

Форма випуску. Таблетки.

Фармакотерапевтична група. Мінеральні добавки. Магнію аспартат, комбінації.
Код АТС А12С С55*.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Аспаркам належить до лікарських засобів, які регулюють метаболічні процеси. Механізм дії пов'язаний з властивістю аспарагінатів переносити іони магнію і калію у внутрішньоклітинний простір та участю їх у метаболічних процесах. Аспаркам усуває дисбаланс електролітів, дефіцит магнію і калію, знижує збудливість і провідність міокарда, виявляє помірний антиаритмічний ефект, поліпшує обмін речовин у міокарді та коронарний кровообіг, а також зменшує чутливість міокарда до серцевих глікозидів і прояви їх токсичності. Іони Mg^{2+} активують Na^+, K^+ -АТФазу, у зв'язку з чим знижується внутрішньоклітинна концентрація іонів Na^+ і зростає надходження іонів K^+ у клітини. При зниженні концентрації іонів Na^+ всередині клітини відбувається гальмування обміну іонів Na^+ та Ca^{2+} у гладеньких м'язах судин, що призводить до їх релаксації. Іони K^+ стимулюють синтез АТФ, глікогену, білків, ацетилхоліну. Іони K^+ і Mg^{2+} підтримують поляризацію клітинних мембран. Аспарагінат є переносником іонів K^+ і Mg^{2+} і сприяє їх надходженню у внутрішньоклітинний простір. Надходячи у клітини, аспарагінат також включається у процеси метаболізму, сприяє синтезу амінокислот, аміноцукрів, нуклеотидів, азотвмісних ліпідів, коригує порушення енергетичного обміну ішемізованого міокарда.

Фармакокінетика. Швидко та повністю всмоктується, виводиться переважно нирками. Концентрація калію і магнію в крові досягає максимуму через 1 - 2 години після прийому препарату. Із крові препарат надходить всередину кардіоміоцитів у формі іонів K^+ , Mg^{2+} та аспарагіату і включається у клітинний метаболізм.

Показання для застосування. Стани, які супроводжуються гіпокаліємією і гіпомагніємією (у тому числі передозування салуретиків); порушення ритму серця, у тому числі обумовлені токсичною дією препаратів наперстянки (у складі комбінованої терапії).

Спосіб застосування та дози. Внутрішньо, дорослим – по 1 - 2 таблетки 3 рази на день після їди. Курс лікування – 3 - 4 тижні.

Побічна дія. Можливі: нудота, блювання, діарея, біль у животі, порушення провідності міокарда.

Протипоказання. Гостра та хронічна ниркова недостатність, гіперкаліємія, гіпермагніємія, підвищена чутливість до компонентів препарату, гемоліз, гострий метаболічний ацидоз, міастенія, порушення

атріовентрикулярної провідності II - III ступеня.

При поєднанні атріовентрикулярної блокади з порушенням ритму препарат не призначають.

Передозування.

Симптоми гіпермагніємії: почервоніння обличчя, спрага, пониження артеріального тиску, гіпорефлексія, порушення нервово-м'язової передачі, пригнічення дихання, аритмії, судоми (при використанні в дозах, що значно перевищують середні терапевтичні).

Лікування: промивання шлунка, парентеральне введення препаратів кальцію.

Особливості застосування. При наявності атріовентрикулярної блокади застосування препарату не рекомендується. Аспаркам застосовують при терапії серцевими глікозидами та салуретиками для профілактики виникнення глікозидної інтоксикації.

Вагітність і лактація.

Застосування препарату можливо лише тоді, коли очікувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плода або дитини.

Педіатрія.

Досвіду застосування препарату у дітей немає.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. Аспаркам знижує чутливість до серцевих глікозидів. Одночасне застосування Аспаркаму з калійзберігаючими діуретиками та інгібіторами АПФ підвищує ризик розвитку гіперкаліємії (слід контролювати рівень калію в плазмі). Препарат гальмує всмоктування пероральних форм тетрацикліну, солей заліза і фториду натрію (необхідно дотримуватися 3-годинного інтервалу між прийомами). При одночасному застосуванні з інгібіторами ангіотензинперетворюючого ферменту (еналаприл, каптоприл, периндоприл та ін.), бета-адреноблокаторами (атенолол, бісопролол, карведилол та ін.) циклоспорином, калійзберігаючими діуретиками (тріамтерен, спіронолактон та ін.) посилюється пригнічувальний вплив на перистальтику кишечника. При одночасному застосуванні з антидеполяризуючими міорелаксантами підсилюється нервово-м'язова блокада, із засобами для наркозу (кетамін, гексанал, фторотан та ін.) – пригнічується центральна нервова система. Препарат знижує ефективність неоміцину, поліміксину В, тетрацикліну і стрептоміцину. Аспаркам посилює ефект лікарських засобів, які стимулюють трофічні процеси в міокарді; запобігає розвитку гіпокаліємії, зумовленої застосуванням салуретиків, кортикостероїдів, серцевих глікозидів.

Умови та термін зберігання. Зберігати в недоступному для дітей, сухому місці при температурі від +15°C до 25°C. Термін придатності – 3 роки.

Умови відпуску. Без рецепта.

Упаковка. По 50 таблеток в контурно-чарунковій упаковці.

Виробник. АТ "Галичфарм".

Адреса. Україна, 79024, м. Львів, вул. Опришківська, 6/8.